

DAWNIEJ waz, atkie drogi **RZYMU**
 a dzisiaz.
Prowadzą do Poznania
 na
Powszechną Wystawę Krajową

DRWĘCA

BEZPŁATNY DODATEK ILUSTROWANY
 poświęcony Powszechniej Wystawie Krajowej w Poznaniu

Ponad 250.000 osób
 zwiedziło już P.W.K.

W ciągu pierwszych 10 dni trwania Wystawy zwiedziło Powszechną Wystawę Krajową przeszło 250 tys. osób. Szczególnie ożywiony ruch zwiedzających zaznaczył się ostatniej niedzieli, 26 bm., ze względu na sprzyjającą w tym czasie pogodę.

Przemówienie Pana Prezydenta Rzplitej PROF. IGNACEGO MOSCICKIEGO NA OTWARCIU POWSZECHNEJ WYSTAWY KRAJOWEJ

„Dzisiejsza uroczystość otwarcia P. W. K. dla uczczenia 10-lecia Polski niepodległej przejmuję mnie głęboką i szczerą radością.

Stoimy wobec ukończonego dzieła — będącego owocem godnym wysiłków jego inicjatorów, rządu i całego narodu polskiego — aby podziwiać gospodarkę i kulturę całej Polski.

Dzieło to jest przede wszystkim wymownym świadectwem inicjatywy i niezłomnej pracy jego twórców: pana prezydenta m. Poznania Ratajskiego, oraz prezesa zarządu i dyrektora naczelnej dr. Wachowiaka, którzy z początkiem 1927 roku podjęli śmiałą myśl uczczenia 10-lecia niepodległości polskiej za pomocą przeglądu dorobku gospodarczego i kultury polskiej.

Kiedy rozmawiałem z nimi nad tym planem i widziałem jak oni przewidują wszystkie najdrobniejsze trudności i możliwości, nabrałem głębokiego przekonania, że ci ludzie dokonają podjętego dzieła i wykończą je.

Kiedy otrzymywałem niejednokrotnie wyczerpujące informacje o przebiegu prac, i gdy następnie na miejscu zwiedzałem prace, przekonanie moje zamieniło się w głęboką pewność i oto dzisiaj stoimy na P. W. K., patrząc na dziesięć tysięcy hektarów zabudowanej powierzchni i na całe dzieło, które stworzyło rozumna organizacja. I stwierdzić mogę spokojnie, że nie tylko nie doznamy rozczarowania, lecz rzeczywistość przewyższa nasze oczekiwania.

Dzisiaj dzieło P. W. K. jest wymownym przykładem, czego może dokonać koncentracja wysiłku i woli, koncentracja piacy i myśli organizacyjnej.

P. W. K. pozwala nam ocenić rozmiary wytwórczości oraz wszystkie braki, które muszą być naprawione w najbliższej przyszłości

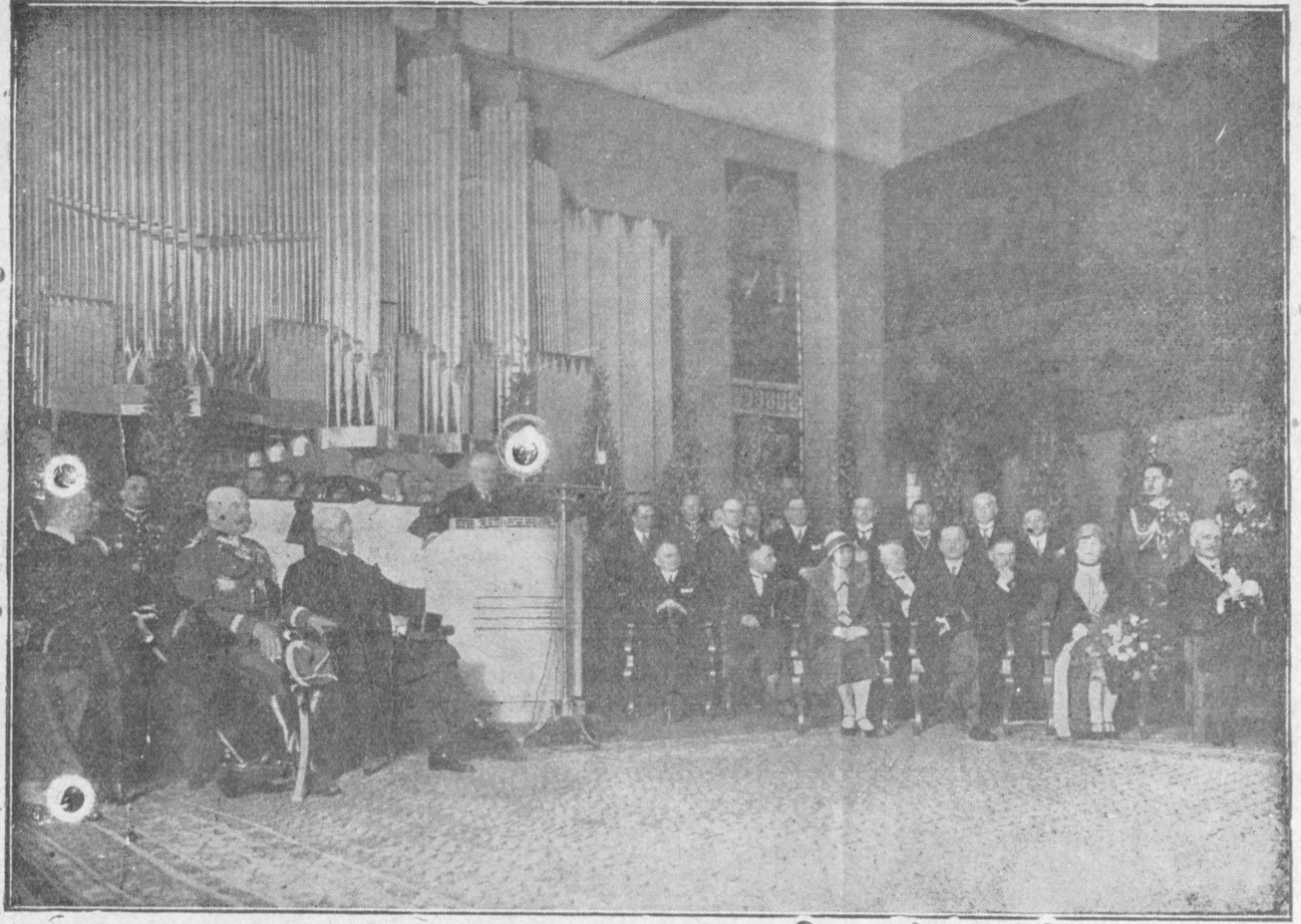
Największą bowiem wartością narodu jest zdolność i zamiłowanie do pracy, gdyż tylko praca umożliwia wykorzystanie bogactw naturalnych państwa, zapewnia dobrobyt i spokój wewnętrzny.

Miasto Poznań i Ziemia Wielkopolska samorzutnie zrzuciły jarzmo niewoli i po dziesięciu latach przypada jej zaszczyt, że stała się sercem całej Polski.

Otwierając Powszechną Wystawę Krajową, składam jej twórcom, panu prezydentowi miasta Poznania Ratajskiemu i dr. Wachowiakowi wyrazy uznania, że podjęli to ciężkie i wielkie dzieło i życzę, aby spełniło ono wszystkie ich oczekiwania i stało się tem, czem je mieć pragnęli, świadectwem dorobku gospodarczego i kulturalnego całego narodu.

W KU POWSZECHNEJ UWADZE

Wydarzyły się w ciągu ubiegłych dni liczne wypadki, że osoby przyjeżdżające na Powszechną Wystawę Krajową znalazły się w kłopotliwym położeniu w związku ze zniżkowymi biletami kolejowymi. Wobec tego raz jeszcze zawiadamiam się wszystkich wyjeżdżających do Poznania, ażeby natychmiast przy kasie kolejowej w chwili wyjazdu z miejsca zamieszkania zawiadomili, że wyjeżdżają do Poznania na Powszechną Wystawę Krajową, gdzie otrzymają zniżki na przejazd do Poznania i na tej podstawie w Poznaniu już bez żadnych trudności otrzymać będą mogli ponowne zniżki na drogę powrotną. Kto nie zastosuje się do powyższego i nie zgłosi wyjazdu w miejscu zamieszkania nie może pod żadnym warunkiem liczyć na żadne zniżki.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej z Małżonką w otoczeniu członków rządu, przedstawicieli sejmu i senatu oraz członków dyrekcji P. W. K. słucha inauguracyjnego przemówienia p. prez. Cyryla Ratajskiego.

Wszystko dla Ciebie umiłowana Polsko! przemówienie prezydenta Cyryla Ratajskiego

Uczucie szczęścia z odzyskania Ojczyzny w pierwszym roku niepodległości, powszechne, głębokie, ser-

deczne, — zamącone zostało z chwilą, gdy Polacy przekonali się, że Polskę trzeba budować stałym codziennym znojnym trudem, ofiarą krwi i mienia całopalną. Po pierwszych odruchach wolności i upojeniach w latach 1918 i 1919 przysły ciężkie lata niezwyklej okolo budowy zrębów państwa polskiego wysiłków. Wypadło pod samą Warszawą bronić niepodległości narodu wypadło na wewnątrz stworzyć podstawy bytu państwa w ustawie konstytucyjnej, a na zewnątrz ustalić granice wschodnie, wypadło w dalszych latach własnym wysiłkiem stworzyć warunki dla rozwoju gospodarczego państwa, odbudowując kraj po zniszczeniu wojennym, tworząc Bank emisyjny i pieniądz własny, należało ochronić zagrożony dostep do morza własnym portem i rodzimą flotą. A obok tych wszystkich zadań nadzwyczajnych trzeba było uruchomić cały zwyczajny aparat państwowy: stworzyć bitną armję, sprawną administrację, zorganizować skarb, szkolnictwo, koleje, pocztę.

Zadań było do spełnienia co nie-miara rąk wprawnych i umysłów tę-gich a doświadczonych niezbyt wiele. Rozpoczęły się ciężkie walki wewnętrzne, społeczne i polityczne, a z tej rozterki rodaków często przykrej, urastać poczęło uczucie przygnębienia, wkładała się w dusze ludzi czołowych troska o przyszłość państwa, a może nawet i zwątpienie w siły twórcze narodu, obawa przed obniżeniem jego lotu.

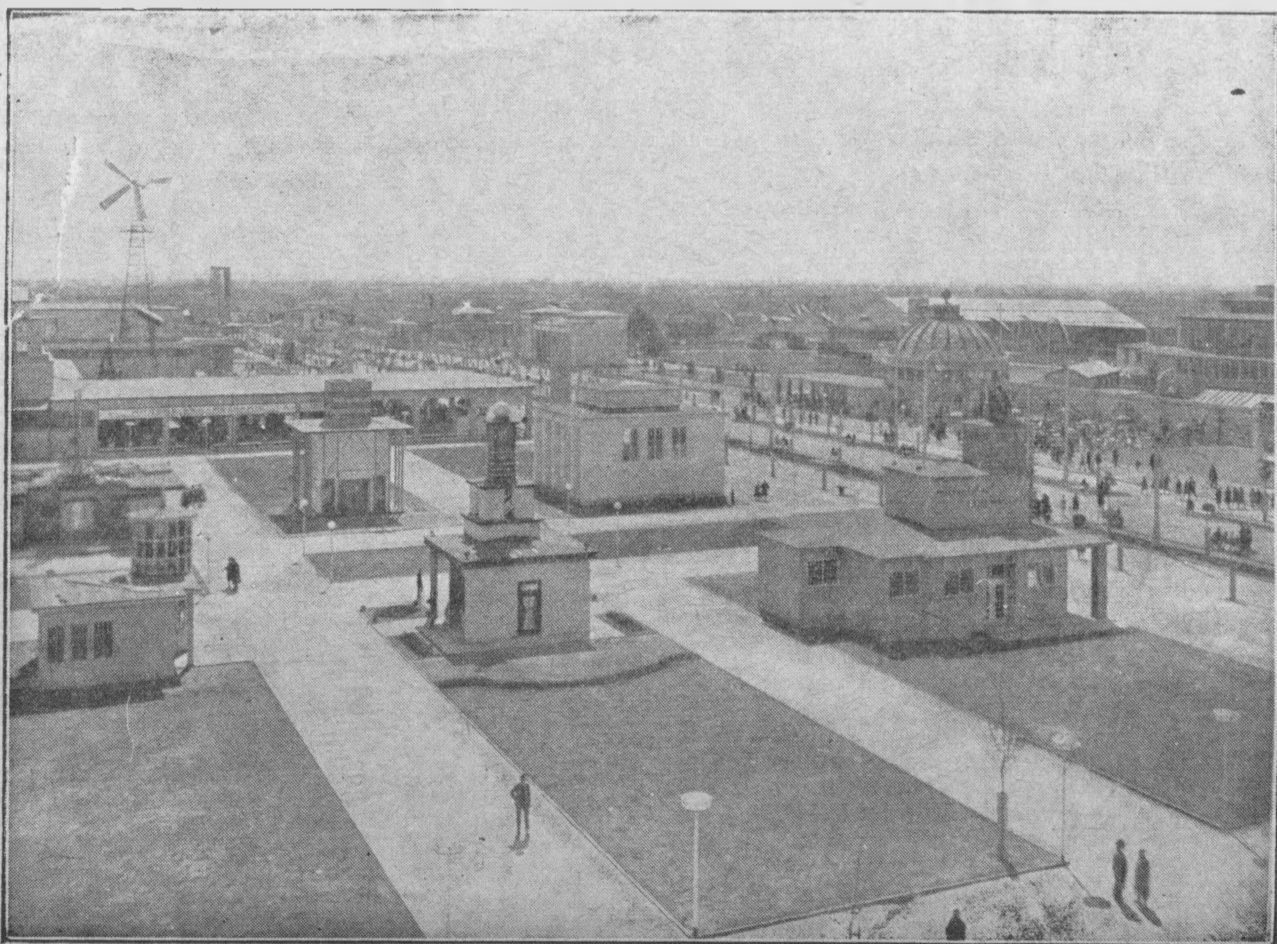
Powszechna Wystawa Krajowa, wykazując dorobek wolnego od lat dziesięciu narodu we wszystkich dziedzinach życia społecznego, ma przede wszystkim służyć pokrzepieniu serc, ma wielkim głosem wołać „sursum corda”. Na przekór wątpięcym i zrozpaczonym, na przekór wszystkim hamulcom życia narodowego, Powszechna Wystawa ma wykazać bezcenne siły twórcze narodu, jego zdolność do największych wysiłków, jego zmysł organizacyjny coraz doskonalszy i płodność ducha niezwyklej. U obywateli, nie przenikniętych dostatecznie ideą państwa polskiego, ma pogłębić szacunek dla zdolności narodu polskiego i wiarę w jego siły gospodarcze wiążąc ich mocniej z państwowością polską. Ma wzbudzić u obcych zaufanie w sprawność państwa społeczeństwa naszego i

przekonać, że zdolni jesteśmy na równi z innymi narodami do wspólnej pracy około postępu ludzkości. Ma cudzoziemcom dać sposobność do bliższego poznania kraju, jego zabytków historycznych i piękności krajobrazu, włączając Polskę w krąg ich zainteresowania się turystycznego. Ma wreszcie podtrzymać i zacieśnić węzły kulturalne i ekonomiczne z rodakami, rozpięchły mi z konieczności życiowej po wszem świecie, — po Niemczech, Francji, Stanach Zjednoczonych Ameryki, Brazylii, Chinach, — i dać wszystkim możność poznania się wzajemnego, uścisku bratniego i szczerego podania sobie ręki do szerszej zgodnej współpracy około rozwoju sił intelektualnych i materialnych narodu polskiego. A poznanie to ma nastąpić właśnie w Poznaniu, który szczęśliwy jest, że może tem samem być sercem Polski i obrazem zupełnego zjednoczenia się duchowego wszystkich Polaków, skądkolwiek jest ich ród. Stolica Wielkopolski dumna jest, że mogła postawić w zgodnym wysiłku z najtęższymi mózganiami wszystkich dzielnic Powszechną Wystawę Krajową jako akt wdzięczności za wyzwolenie narodu polskiego, jako żywy pomnik jedności narodowej, jako ślubowanie uroczyste. Wszystko dla Ciebie, umiłowana Polsko!

Szczęśliwi jesteśmy, że w dniu otwarcia Powszechniej Wystawy Krajowej możemy powitać Najczcigodniejszego Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Dostojnych Przedstawicieli najwyższych Władz cywilnych, duchownych, wojskowych oraz Czciogodnych Posłów państw zagranicznych z Jego Eminencją Nuncjuszem Papieskim na czele. Obraz historyczny: Głowa Państwa, Prymas Polski, Członkowie Rządu, Sejmu i Senatu, przemysłowcy i rolnicy, rzemieślnicy i robotnicy, mieszczanie i włościanie — wszystkie stany zebrały się w tej sali, ażeby w dziesięciolecie Niepodległości Narodu oddać hołd pracy polskiej, pełni świądomości, że tylko pracą wyleżoną wykujecie sobie naród polski lepszą przyszłość. Oby dzień dzisiejszy, który zespolił tylu wybitnych i zasłużonych pracowników o jednej myśli i w zgodnym tętnie serc, był trwałym obrazem przyszłej Polski, potężnej pracą i szczęśliwej jednością.

Pałac Kultury i Sztuki na P. W. K.

Fragment terenów zachodnich P. W. K.

Wnętrze hali włókienniczej na P. W. K.

Odczyt min. Kwiatkowskiego na P.W.K.

Na zakończenie trzydniowych obrad zjazdu ekonomistów i statystyków polskich, który odbywał się z racji Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu, w niedzielę, dn. 26 bm. o godz. 17.30 w westybulu reprezentacyjnym wystawy pan minister przemysłu i handlu inż. Kwiatkowski wygłosił odczyt na temat gospodarczy p. t.: „Prawo zwycięstwa”. Prelekcja, poparta licznymi, ciekawymi cyframi statystycznymi, trwała przeszło godzinę. Odczyt wygłoszony był w obecności Prezydenta Rzplitej, wojewody poznańskiego p. Borkowskiego, prezydenta m. Poznania p. Ratajskiego, prezesa zarządu i naczelnego dyrektora PWK. dr. Wachowiaka, członków zarządu i dyrekcji PWK. przedstawicieli władz, wystawców i kilkuset osób publiczności.

„Wesołego Miasteczka” na P. W. K. Wiś arabska — stanowi dużą atrakcję

RZĄD NAJJAŚNIEJSZEJ RZECZYPOSPOLITEJ — NIECH ŻYJE! TOAST DR. STANISŁAWA WACHOWIAKA

Niech mi wolno będzie podziękować imieniem Zarządu i Dyrekcji Powszechnej Wystawy Krajowej za ten niezwykle zaszczyt, jaki nas spotkał w dniu dzisiejszym, że przy tym biesiadnym stole możemy gościć tylu dostojnych gości zagranicznych i krajowych z Panem Prezydentem Rzeczypospolitej na czele.

Dzień ten będzie pamiętnym w dziejach Państwa naszego. Jest on przecież symbolem najpiękniejszych cnót obywatelskich, pracy i zgody. Zgoda złączona z pracą stworzyła to dzieło, które przed chwilą Panowie oglądali. Mówiłem dzisiaj rano o celach ideowych Powszechnej Wystawy Krajowej w stosunku do Polski. Niech mi wolno będzie skorzystać z dzisiejszej obecności tylu dostojnych przedstawicieli państw z Polski zaprzyjżnionych, aby podkreślić, że PWK. jest wyrazem pokoju całego naszego Narodu. Tak jest — Naród nasz pragnie sprawiedliwości i pokoju. Nie inaczej od samego początku Rząd Rzeczypospolitej na Wystawę patrzył. Biorąc w niej udział tak wspaniały i bogaty, dał on wyraz pełnej solidarności z naczelnymi ideami, jakie przyświecały inicjatorom i organizatorom tego wielkiego dzieła.

Historja przejdzie do porządku nad tem, co przyjemne i małe, a za pisze w swoich analach, co podniosłe i wielkie. Zauważa ona niechybnie, że zbiorowym wysiłkiem wszystkich ludzi dobrej woli bez różnicy przekonań politycznych zostało zbudowane to dzieło, które, mniemam, dobrze przysłuży się Ojczyźnie. Rząd Rzeczypospolitej, popierający wysiłki nasze od początku, umożliwił ze spolenie wszystkich. Za to uznanie i wdzięczność mu się należy.

Zarząd nasz szczególniejszą otoczony był pieczołowitością ze strony tu obecnego Pana Ministra Przemysłu i Handlu inż. Kwiatkowskiego. Uważam za swój osobisty obowiązek podziękować mu za to, z tego miejsca serdecznie. Pozwalam sobie złożyć wyrazy wdzięczności wszystkim resortowym Panom Ministrom, na których pomoc PWK. stale była skazana, a więc Pana Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Panu Ministrowi Spraw Zagranicznych Panu Ministrowi Spraw Wojsko-

wych, Panu Ministrowi Skarbu, Panu Ministrowi Sprawiedliwości, Panu Ministrowi Rolnictwa, Panu Ministrowi Komunikacji, Panu Ministrowi Robót Publicznych, Panu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Panu Ministrowi Reform Rolnych, Panu Ministrowi Poczty i Telegrafów. Osobno dziękuję Panu Ministrowi Oświecenia Publicznego i obecnemu i temu, który zdecydował o losach Wystawy, wykańczając gmachy rządowe, w których mieści się dzisiaj wystawa Rządu i wystawa sztuk pięknych. Był nim Pan Minister Kazimierz Świtalski.

I tak rzeczy się złożyły, że tenże zasłużony Minister Oświecenia Publicznego przewodniczy obecnemu Gabinetowi. Zmienił swe stanowisko przechodząc na Szefa Rządu, ale nie zmienił swej zyczliwości dla Wystawy. W jego ręce tedy ten toast wnoszę, prosząc, aby równocześnie był tłumaczem uczuć naszych i nieobecnego tu dzisiaj Prezesa Komitetu Honorowego PWK. pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Rząd Najjaśniejszej Rzeczypospolitej niech żyje!

Pawilony przemysłu budowlanego na P. W. K.

Masowe wycieczki szkolne przybywają na P.W.K.

Z dniem 23 maja r. b. zapoczątkowany został masowy ruch wycieczek szkolnych, przybywających do Poznania na zwiedzenie powszechnej Wystawy Krajowej. W dniu tym przybyło ponad 10 tysięcy dzia-

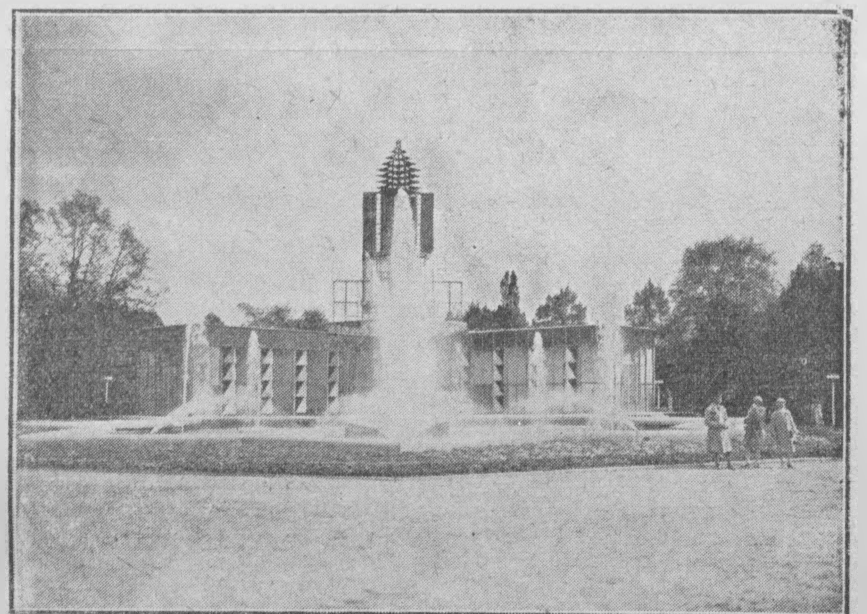
łtwy szkolnej okręgu poznańskiego. Większa część dziatwy przybyła w dniu tym pozostanie na terenach Wystawy do wieczora i powróci po kilku dniach celem dalszego zwiedzenia Wystawy. Pozostała część uczniów pozostanie w Poznaniu przez dwa dni. Organizacją wycieczek, dostarczaniem masowych kwater i wyżywieniem zajmuje się komitet wystawowy przy Kuratorjum Poznańskiego Okręgu Szkolnego.

W ciągu ostatnich dni maja gros wycieczek szkolnych przybywać będzie na Wystawę z okręgu poznańskiego, przez czerwiec i okres wakacyjny przyjeżdżać będą wycieczki, zorganizowane pozostałych okręgów szkolnych całego kraju. Przewidywana ilość dziatwy szkolnej w ciągu całego okresu trwania Wystawy obliczona jest na 4,700 uczniów dziennie. Orowadzaniem wycieczek zajmują się specjalni przewodnicy, rekrutujący się z nauczyciel-

stwa poznańskiego, którzy ukończyli specjalnie zorganizowany dwutygodniowy kurs instruktorski. Wycieczki szkolne prócz Wystawy zwiedzać będą zabytki m. Poznania i okolicy.

Główna aleja na terenach zachodnich P. W. K.

Największa fontanna w Polsce została wybudowana na terenie P. W. K.

Ciekawa kronika P.W.K.

Miejskie Biuro Kwaterunkowe PWK., dysponujące dla przyjezdnych na Wystawę poza kwaterami w hotelach, pensjonatach, kwaterami masowymi i dwunastoma tysiącami łóżek w pokojach prywatnych miasta Poznania, ma z racji tej w swoim posiadaniu ponad 8 tysięcy kluczy do bram domów, których mieszkańcy zgłosili pokoje do dyspozycji M. B. K. Klucz wraz z adresem gospodarza mieszkania będzie wręczony każdemu zgłaszającemu się po kwaterę do M. B. K.

Na terenach zachodnich PWK., w obrębie działu przemysłu budo-

wlanego wznosi się na wysokości 48 metrów t.zw. betoniarka. Jest to prostokątna konstrukcja żelazna służąca przy budowie wysokich gmachów do szybkiego dostarczania zaprawy betonowej na najwyższe piętra. Betoniarka pracuje za pomocą windy i dwóch długich ramion.

W pawilonie emigracji na terenie w Parku Wilsona, polonia berlińska wśród wielu pięknych eksponatów wystawia świetną ilustrację procesu germanizacji polaków za czasów niewoli. Pomysłowy ten eksponat wykonał p. Szczepaniak z Berlina. Poza tym drugim eksponatem tego działu, zwracającym na siebie uwagę, jest piękny manekin młodzieńca, który ogłasza zwiedzającym, że młodzież polska w Niemczech uczy się po polsku tylko 2 godz. w tygodniu.

GAŁA POLSKA winna zwiedzić POWSZECHNĄ WYSTAWĘ KRAJOWĄ

Z wielu ciekawych eksponatów na Powszechnej Wystawie Krajowej zasługuje na wzmiankę aparat telewizyjny konstrukcji i patentu inż. Stefana Manczarskiego. Aparat zakupiony przez Wydział radiokomunikacyjny Ministerstwa poczty i telegrafów specjalnie interesuje się sprawą telewizji ze względu na nieulegający już dziś kwestji fakt, że w ciągu kilku najbliższych lat stanie się telewizja uzupełnieniem radiodifonji.

Aparat telewizyjny inż. Manczarskiego stanowi nowe i oryginalne rozwiązanie kwestji przesyłania obrazów telewizyjnych przez radio. Przesyłany obraz obserwuje się bezpośrednio w obiektywie lub na niewielkim ekranie, co stanowi cechę charakterystyczną właściwej telewizji, odróżniającą od systemów przesyłania fotografii utrwalonych na papierze w ciągu kilku lub kilkunastu minut (Fultografja).

Aparat inż. Manczarskiego, który stanowi pierwsze w Polsce praktyczne rozwiązanie telewizji, będzie demonstrowany na Wystawie w pawilonie Ministerstwa poczty i telegrafów.